

цѣмъ, рѣкла та, да го сѣдишь по твою
пракинъ, нъ по твоѣтъ, много голѣмъ ми-
лость, защото сичкытѣ отсърдце ми вы-
кжтъ, Мати много-милостиваа. — Да не
ти е тѣжко, рѣклаз Христосъ, защото та
непосадшвама, и ты помысли, че и азъ
съмъ съ молилъ на Отца моего, да ма
не распнжтъ на кръстъ, и Отецъ мой не
ма посадшъ. Като видѣла благодѣтелнаа
Бладычица, че многото грѣхове мѣ въз-
бранѣвать милость Божіа, тогава прекло-
нила колѣна и всесвѣщенъ ѣ върхъ, сирѣчь
гладѣжтъ си, да мѣ съ поклони, да бы Го
умолила на милость. Убаче когато ѣ ви-
далъ Исусъ че щѣ мѣ съ поклана, не ѣ
оставилъ, нъ ѣ рѣклаз: писано е въ за-
конътъ, сѣкой да почита баща си, и май-
ка си; затова и азъ ты приймама моле-
ніето: прочее, да мѣ съ простени грѣховетѣ,
и за увѣреніе, нека дойде да ми цѣлѣва
ранытѣ. Това като чулъ войнътъ, станѣлъ
съ радостъ и отишълъ при Христа, та мѣ
цѣлѣвалъ ранытѣ, и, О чѣдо голѣмо! ко-
гато рана като цѣлѣвалъ оздравѣла, и
така една по една сичкытѣ раны оздра-